

## Lappersfort Poëziebos 28 januari 2010, Hugo Clauspad

– voor Peter, Johan, Willy, Paul en de anderen –

laat de kinderen tot de dichters  
komen, hun ogen zijn even groot  
ze lezen voor uit brede boeken  
waarin de dieren spreken,  
een veldmuis ons leert  
in het seizoen van verkleumen  
hoe je het licht inkleurt:

je hart moet van glas zijn en bereid  
te breken, je neemt een zonnestraal  
en plooit ze naar je hand zoals  
sterkere mannen omgaan met ijzer

kinderen zijn wijzer, ze schateren  
nog wanneer de oudste dichter  
een robot temt, hem toespreekt  
als een stoute jongen

zeker, de dichters, ze hebben  
de scheuten lief, de beloftes  
van de bomen, hun geheugen  
van schors en wortel dat  
wondere wijsheid heeft onthouden:

jaren heb je nodig om het kind  
te bewaren, om terug te keren  
naar je eerste droom

je bouwde een boomhut, de vogels  
waren burens, door de bladeren  
kon je horen hoe ze spraken  
van morgen, de wind schreef het  
op in zijn grote boek en later  
werd je een dichter die het  
eindelijk lezen kon

voor een gehoor van kinderen  
met in hun ogen dezelfde zon

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society [www.ggf.be](http://www.ggf.be)

Opgedragen aan de klas met 28 jongens en meisjes zesdejaars van de basisschool te Beernem. Zij waren de eersten om het Poëziebos als Boeboeksbos te betreden. Omdat zuurstof en bos onze kinderen doen leven.